

RECHTSPRAAK

werkneemster/Zeeman Textielsupers B.V.

Ontslag op staande voet ten onrechte gegeven. Onvoldoende onderzoek gedaan naar dringende reden, welke niet is komen vast te staan. Onder meer een billijke vergoeding verschuldigd (€ 10.000). Een ontslag op staande voet dat niet rechtsgeldig wordt geacht, is als zodanig al ernstig verwijtbaar.

Werkneemster is op 2 juli 2011 in dienst getreden bij Zeeman Textielsupers B.V. Op 1 februari 2016 is werkneemster op staande voet ontslagen. Als dringende reden legt Zeeman aan het ontslag ten grondslag dat werkneemster valse retourbonnen op de kassa heeft aangeslagen en € 187 in eigen zak heeft gestoken. Werkneemster verzoekt een verklaring voor recht dat het ontslag op staande voet ten onrechte is gegeven, alsmede veroordeling van Zeeman tot betaling van een vergoeding wegens onregelmatige opzegging, de transitievergoeding en een billijke vergoeding.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Voor de beoordeling van de vraag of het door Zeeman aan werkneemster gegeven ontslag op staande voet rechtsgeldig is, is de aan werkneemster opgegeven reden zoals vermeld in de ontslagbrief van 1 februari 2016 van belang. Uit deze brief volgt dat Zeeman van mening is dat werkneemster geld heeft gestolen. Dat Zeeman tijdens de mondelinge behandeling nog aanvoert dat er eveneens sprake is van ernstige schending van de vaste voorschriften en procedures van Zeeman kan niet worden meegenomen, nu zij dit niet aan het ontslag ten grondslag heeft gelegd. Een werkgever die een werknemer wegens diefstal wenst te ontslaan moet een gedegen onderzoek uitvoeren. Zeeman heeft de journalen uitgelezen en de camerabeelden bekeken. Op de camerabeelden is slechts een gedeelte van de balie te zien terwijl de betreffende kassa niet in beeld is. Er is niet te zien of werkneemster daadwerkelijk geld uit de kassa pakt. Werkneemster is kennelijk niet de gelegenheid gegeven om de bewuste klant(en) aan te wijzen op de camerabeelden. Dat er geld is weggenomen blijkt ook niet uit bijvoorbeeld door Zeeman geconstateerde kasverschillen of verschillen in de winkelvoorraad. Immers, als werkneemster goederen retour aanslaat om geld weg te nemen zonder dat de artikelen daadwerkelijk retour komen dan moet de winkelvoorraad niet kloppen. Het tegendeel, namelijk dat er geld aan klanten is teruggegeven, lijkt te volgen uit de twee bij retourbonnen 0491 en 3703 behorende vervangende kassabonnen. Onbekend is gebleven of onderzocht is wie deze gegevens heeft ingevuld. Dit alles overziend kan de kantonrechter niet concluderen dat Zeeman gedegen

onderzoek heeft uitgevoerd en kan zij de conclusie van Zeeman dat uit het onderzoek blijkt dat er sprake is geweest van diefstal niet delen. Resteert de – door werkneemster met klem en gemotiveerd betwiste – bekentenis op 1 februari 2016. De stelplicht en de bewijslast ten aanzien van het bestaan van een dringende reden en dus van de bekentenis van werkneemster ligt bij Zeeman. Zeeman heeft geen bewijs aangeboden van haar stellingen. De kantonrechter concludeert dat Zeeman niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een dringende reden. De gevorderde verklaring voor recht wordt dan ook toegewezen.

Werkneemster berust in de beëindiging van het dienstverband. De vergoeding wegens onregelmatige opzegging wijst de kantonrechter toe. Immers, Zeeman heeft opgezegd tegen een eerdere dag dan die tussen partijen geldt. Nu een dringende reden voor ontslag ontbreekt en Zeeman geen andere feiten of omstandigheden heeft gesteld die tot het oordeel zouden moeten leiden dat sprake is van ernstig verwijtbaar handelen van werkneemster is ook de transitievergoeding verschuldigd. Ook de billijke vergoeding is verschuldigd. Een ontslag op staande voet dat niet rechtsgeldig wordt geacht, is als zodanig al ernstig verwijtbaar. De billijke vergoeding wordt, op grond van alle omstandigheden van het geval, vastgesteld op een bedrag van € 10.000 bruto. Daarbij neemt de kantonrechter in aanmerking dat Zeeman verwijtbaar heeft gehandeld door zonder een gedegen onderzoek te snel te kiezen voor een ontslag op staande voet.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-05-2016

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2016:4076

Zaaknummer: KTN-4907136

Rechters: B.P.M. Weusten

Advocaten: H.S. Snijders en S. Brouwer

Wetsartikelen: 7:672 BW, 7:673 BW, 7:677 BW, 7:678 BW en 7:681 BW